

[Ministeren for skatter og afgifter.]

1975 og selskabsskatten for skatteåret 1976-77 kan rent skønsmæssigt anslås til omkring 300 mill. kr., hvoraf statens andel kan anslås til omkring 200 mill. kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i tinget.

Jeg skal endvidere tillade mig at fremsætte forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Forhøjelse af beløbsgrænser m.v.).

Lovforslaget indeholder en ajourføring af nogle beløbsgrænser samt visse andre ændringer af teknisk karakter.

Forslaget er identisk med det af finansministeren i den tidligere regering den 24. januar 1975 fremsatte lovforslag, bortset fra at bestemmelsen om at forhøje grænsen for afgiftspligtig virksomhed fra 5.000 kr. til 10.000 kr. er udeladt.

Jeg skal anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om midlertidige omskolingstilskud [af Bay m. fl.].

(Lovforslag nr. 24. Fremsat 28/1 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Det fremsatte lovforslag tager ifølge bemærkninger særlig sigte på arbejde til de langtidsarbejdsløse, men så vidt jeg kan se også på at øge den samlede beskæftigelse. Det er klart, at regeringen på forhånd har sympati for ethvert forslag, der kan fremme denne målsætning.

Den foreslåede ordning går ud på, at der midlertidigt ydes en såkaldt godtgørelse til arbejdsgivere, der ansætter dagpengeberettigede medlemmer af en arbejdsløshedskasse, hvis de har været arbejdsløse i en vis tid og de ikke har været ansat hos den samme arbejdsgiver i 1973 eller i 1974. Godtgørelsen eller løntilskuddet foreslås fastsat til 120 kr. pr. mand pr. dag, dog højst 600 kr. pr. uge.

Det er det, der står i lovforslaget, og det er efter min opfattelse en meget betænkelig ordning. Jeg synes, der umiddelbart kan

peges på en lang række uheldige konsekvenser af forslaget.

Lad mig nævne, at der stilles ikke krav om, at arbejdsgiveren ved disse ansættelser skal øge antallet af beskæftigede i virksomheden. Det betyder, at nogle arbejdsgivere ville kunne føle sig fristet til at foretage afskedigelser til fordel for ansættelse af tilskudsberettiget arbejdskraft, hvilket altså foruden denne urimelighed også ville medføre en urimelig konkurrenceforvridning i erhvervslivet.

Hertil kommer at lovforslaget intet forbehold har overfor den situation, at arbejdsgiveren under alle omstændigheder — altså uden hensyn til løntilskuddet — måske stod over for at skulle ansætte yderligere arbejdskraft. Lad mig nævne f. eks. en typisk virksomhed i byggesektoren, som måske har kørt på et meget lavt aktivitetsniveau i vintermånederne, men som i den kommende tid skal i gang med en række projekter. Det er da lykkeligvis ikke nogen helt ualmindelig situation.

Jeg må også pege på, at den af forslagsstillerne gjorde forudsætning om, at ordningen ikke koster statskassen noget på grund af besparelser i arbejdsløshedsdagpengene, heller ikke holder stik. Tværtimod vil en gennemførelse af lovforslaget indebære en betydelig risiko for, at ordningen vil give mulighed for, at der ydes tilskud til et meget betydelig antal arbejdere, som bl. a. på grund af årstiden og de initiativer, regeringen allerede har taget, ville være kommet i beskæftigelse under alle omstændigheder. Dette ville både være urimeligt og medføre helt uberegnelige merudgifter for statskassen.

Forslaget vil endvidere stille de arbejdere, som ikke er dagpengeberettigede, endnu ringere på arbejdsmarkedet, end de er i forvejen, da de nu skal konkurrere med tilskudsberettiget arbejdskraft. Dette vil navnlig ramme de ældre, de langtidsarbejdsløse, der har opbrugt deres dagpengeret, og de helt unge, og det er jo netop disse grupper, som i forvejen har særlig store vanskeligheder ved at komme ind på arbejdsmarkedet.

Lad mig også sige, at lovforslaget intet indeholder om den praktiske gennemførelse af forslaget. Bemærkningerne har kun nogle få antydninger. Udbetalingen tænkes fore-